

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1995/2025
25.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Драгане Маринковић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈП за комуналну привреду „Лазаревац“ из Лазаревца, чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 588/24 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној 25.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 588/24 од 19.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 588/24 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 398/23 од 11.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде за коришћење годишњег одмора исплати, и то: тужиоцу АА за период од јуна 2020. године закључно са августом 2020. године, тужиоцу ББ за период од јануара 2018. године закључно са септембром 2020. године, тужиоцу ВВ за период од фебруара 2020. године закључно са септембром 2020. године и ГГ за период од јануара 2020. године закључно са јуном 2020. године, исплати износе ближе наведене, за сваког тужиоца понаособ, овим ставом изреке са законском затезном каматом почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца АА и ББ преко досуђених новчаних износа у ставу један изреке до тражених појединачних износа за период од септембра 2017. године закључно са септембром 2020. године, са законском затезном каматом од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ВВ и ГГ преко досуђених новчаних износа у ставу један изреке до тражених појединачних износа за период од новембра 2017. године закључно са септембром 2020. године, са законском затезном каматом од означених датума до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 588/24 од 19.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена

пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 398/23 од 11.12.2023. године у ставу два, три и четири изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова на име регреса за коришћење годишњег одмора. О овом праву тужилаца нижестепени судови су одлучили уз закључак да је накнада трошкова регреса за коришћење годишњег одмора обрачуната заједно са накнадом трошкова исхране у току рада у складу са одредбама Колективног уговора туженог, како је то утврдио судски вештак, осим за месеце који су досуђени у изреци, позивајући се да шифре за обрачун зарада које се формирају у програму за обрачун зараде представљају акт економске, односно математичке технике, а не правни акт, па да је у преосталом делу неоснован тужбени захтев тужилаца.

У складу са наведеним, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.10.2020. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужилаца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић